

עפ"ג 53783/10/19 - מדינת ישראל נגד אבראהים סיאם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

עפ"ג 53783-10-19

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
אבראהים סיאם
ע"י ב"כ עו"ד יעקב קמר

המערערת
נגד
המשיב

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' סגן הנשיא השופט שמואל הרבסט) מיום
4.7.19 בת"פ 29692-11-11.

כללי

1. המשיב הורשע באי ניהול ספרים (שש עבירות), אי הגשת דו"חות (שבע עבירות) ואי הגשת הצהרת הון. המשיב זוכה מעבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, בגין הועמד לדין בכתב האישום וכן מעבירות שיוחסו לו בנוגע לשנים 1999-2002, ותחת זאת הורשע בעבירות הנ"ל, לאחר שבית משפט קמא קבע כי לא פעל מתוך כוונה מיוחדת הנדרשת באותו סעיף. ערעור שהגישה המערערת על הכרעת הדין התקבל ונפסק כי יש להרשיע את המשיב בעבירות לפי סעיפים (1)220 ו- (2)220 לפקודה, והתיק הוחזר לבית משפט קמא לגזירת עונשו של המשיב. בגזר הדין הוטלו על המשיב 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 20,000 ₪ וצו מבחן למשך שנה. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. המשיב שכר שתי חנויות לממכר פירות וירקות בשוק מחנה יהודה שבירושלים. ואלה המעשים: המשיב לא הגיש הצהרת הון כנדרש על פי פקודת מס הכנסה ביום 31.12.2008. בין השנים 1999-2004 הגיש המשיב דו"חות למס הכנסה, בהם לא כלל את כל הכנסותיו או הוצאותיו מהחנויות, ובכלל זה העביר לרואה החשבון שלו פרטים חלקיים בלבד אודות הכנסותיו. ביחס לשנים 2005-2008 לא הגיש המשיב דו"חות כלל, למרות שהיו לו הכנסות מהחנויות. זאת, עד שנחקר ע"י רשות המיסים בחודש יולי 2009. כחודש לאחר מכן הגיש המשיב דו"חות לשנים אלו, בהן השמיט הוצאות והכנסות בכל אחת מארבע השנים בסך של מיליון ₪ בערך בכל שנה. בנוסף, בין השנים 2003-2008 לא ניהל המשיב ספרים כפי שהיה עליו לעשות בהתאם להוראות הפקודה. כמו כן, הוא לא הגיש דו"ח מס הכנסה לשנת המס

2009. במעשיו, השמיט המשיב סכום כולל של כ - 4,900,000 ₪ בין השנים 1999-2008 (כולל).

טענות הצדדים

3. המערערת טוענת כי בית משפט קמא השית עונש בלתי הולם ביחס לחומרת העבירות, נסיבותיהן, גובה העלמת ההכנסות, הקלות בהן בוצעו, מידת הפגיעה בערך המוגן וכן ביחס למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מס. נטען, כי בפסיקת בית המשפט העליון מודגש משקלו של אינטרס ההרתעה ביחס לעבירות מס והצורך והאפקטיביות של ענישה הכוללת מאסרים בפועל בעבירות כלכליות גם כלפי נאשמים בעלי רקע נורמטיבי. למשיב יש עבר פלילי, הוא הורשע בשנת 2009 בעבירה של תקיפת עובד ציבור, הוא קיבל אחריות חלקית בלבד ביחס לעבירות דנן, הוא המשיך לדווח דיווחים כוזבים גם לאחר החקירה הראשונה של רשות המיסים, והוא לא הסיר את המחדל. משכך, יש להשית עליו עונש מאסר בפועל ממושך וקנס ההולם את חומרת מעשיו. באשר לטענה כי המשיב ריצה חלק ניכר מעונשו, טוענת המערערת כי ניתן להתחשב בכך במידה מסוימת, אך אין בכך כדי לאיין את הפער הבלתי סביר בין רמת הענישה ההולמת לבין זו שהוטלה ע"י בית משפט קמא.

4. ב"כ המשיב עותר לדחות את הערעור וטוען כי מדובר באדם נורמטיבי, העובד קשה לפרנסתו, אשר לא היה לו זמן להתעסק בניירת. הוא לא הרוויח כדי לשלם מס, הוא לא היה חייב למס הכנסה. מדובר בעבירה של אי דיווח, שהיא עבירה טכנית. אין יסוד נפשי. הסכום של 4 מיליון ₪ מטעה. המשיב מתענה כבר עשר שנים בבתי המשפט, ויש לו נסיבות חיים קשות, המפורטות בתסקיר שירות המבחן, באופן ששליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח תשפיע קשות על משפחתו.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב עולה כי הוא בן 40 שנים, נשוי ואב לשבעה ילדים, עובד כסוחר ירקות במישור אדומים, בעל הרשעה משנת 2010 בגין עבירת אלימות ורכוש משנת 2009, בגינה נשפט למאסר בפועל בן 3 חודשים ומאסר מותנה. ביחס לעבירות בתיק נשוא הערעור, המשיב לקח אחריות חלקית לביצוע, טשטש את אחריותו וגם ייחס אחריות לרואה החשבון שלו. בתו התינוקת סובלת מתסמונת דאון. הומלץ על מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן למשך שנה וקנס משמעותי.

דין

6. העבירות שביצע המשיב הן חמורות. עבירות המס מסבות נזק לקופה הציבורית, הינן חלק מהעבריינות הכלכלית הפוגעת בציבור בכללותו. הן משבשות את פעולתו התקינה של מנגנון גביית המיסים וחותרות תחת אמון הציבור בערך השוויון בנשיאת נטל המס. מדובר בעבירות שביצע המשיב במשך כשש שנים והמשיך לבצען גם לאחר שנחקר ע"י רשות המיסים. סכום המס שהועלם הינו משמעותי והמחדל לא הוסר, כך שהנזק שנגרם לקופה הציבורית הוא רב. המשיב לא קיבל אחריות מלאה על מעשיו ולחובתו נזקף גם עברו הפלילי. בנסיבות אלה ולאור היקף המעשים

וטיבם, היה מקום לגזור על המשיב עונש מאסר בפועל לתקופה ארוכה יותר מזו שגזר עליו בית משפט קמא, באופן שיהלום את חומרת המעשים. עם זאת, נוכח העובדה שהמשיב עומד לסיים את עונש המאסר שנגזר עליו (בעבודות שירות) ובשים לב להלכה שלפיה ערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין, אין מקום לקבל הערעור בכל הנוגע עם עונש המאסר. עם זאת, הקנס אותו ישלם המשיב יעמוד על סך 60,000 ₪ (סכום הכולל את הסכום שהוטל עליו בבית משפט קמא), או 70 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ליום 30/8/20.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תש"פ, (14 יוני 2020), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד